

[Ivar Nørgaard.]

emner, vil der for alle disse sagers vedkommende være tale om og mulighed for at fastslå, at man f. eks. skal harmonisere de indirekte afgifter, at man f. eks. skal harmonisere sociallovgivningen, at man f. eks. skal harmonisere konjunkturpolitikken, og da ville det dog være særdeles nødvendigt at have fastslået, fra hvilken dato disse ting skal være harmoniseret. Jeg går ikke ud fra, at statsministerens udsagn om, at det hele er parat i 1972, gælder disse områder. Det må jo være noget, der skal ske etapevis på vejen, og så kan jeg ikke se rettere, end at det må være helt nødvendigt, at vi i trakta-ten har datoer for sådanne planers forventede gennemførelse. Ligeledes må der jo også være visse overgangsordninger, man må have tidstabeller for.

Så vil jeg gerne vende mig til hr. Anders Andersen. Hr. Anders Andersen synes, at socialdemokratiet og måske særlig undertegnede maste lidt vel meget på i denne sag. Når man tænker på, hvilket tempo hr. Anders Andersen har på i samme sag, må min togfart selvfølgelig forekomme at være iltogsfart — jeg har nærmest indtryk af, at hr. Anders Andersen bakker hele tiden i denne sag.

Hr. Anders Andersen var inde på, at han hele tiden blev misforstået, jeg blev ved med at misforstå ham, pressen har hele tiden misforstået ham, for han mente slet ikke, hvad vi troede han sagde. Han mente ikke, at Danmark alene skulle gå ind i fællesmarkedet, men sammen med et andet nordisk land. Ja, jeg kan ikke se, at det i denne sag gør nogen synderlig forskel, hr. Anders Andersen, for sagen er jo den, at hvad enten Danmark skal gå ind i fællesmarkedet alene eller sammen med Sverige eller Norge, et af de andre nordiske lande, så er denne fremgangsmåde i strid med dansk markedspolitik, i strid med den politik, der er vedtaget her i tinget, i strid med den politik, som det markedsudvalg, hr. Anders Andersen er formand for, står for. Og det, hr. Anders Andersen yderligere har foreslået forleden dag, nemlig at vi skulle undersøge, hvordan alle de nordiske lande kunne komme ind i fællesmarkedet, er også i strid med dansk markedspolitik. Det er stadig uden England, og derfor er det i strid med dansk markedspolitik. Vi har fastslået her i denne sal, at

dansk markedspolitik bygger på den forudsætning, at vi går ind i fællesmarkedet sammen med England, og derfor forskyder det ikke noget i den kritik, jeg har fremført, om det er enegang eller sammen med et af de andre lande; det er i hvert fald i strid med vor markedspolitik.

Jeg synes også, det bekræftes, at det er meget farligt, at hr. Anders Andersen er formand for markedsudvalget, når han i dag fra denne talerstol gør sig til talsmand for landbrugsorganisationernes specifikke standpunkt til en nordisk union, giver udtryk for, at det har dansk landbrug endnu ikke taget stilling til. For det parti, hr. Anders Andersen er medlem af, og den regering, der i øjeblikket sidder, har taget stilling til denne sag og sagt, at man ønsker en nordisk toldunion. At dansk landbrug ikke har gjort det, det kommer i og for sig ikke denne sal ved. Det, jeg gerne vil påvise, er, at derved kommer hr. Anders Andersen til at spille et dobbeltspil, der virker uhensigtsmæssigt, mildt sagt, og som er skadeligt for vort område.

Haustrup Clemmensen: Jeg vil gerne have lov at gøre nogle enkelte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører og sige, at det kan jo ske for os alle sammen, at vi bliver så optaget og grebet af en sag, at vi kun ser dens lyse sider og er noget bekymret over det, hvis andre ikke fuldt og helt kan dele det lyssyn, den optimisme, ja, næsten den livsglæde på det nordiskes vegne, som hr. Ivar Nørgaard efterhånden er kommet til at stå som eksponent for. Men derfra og til at være ganske overordentlig skarp i sine udtalelser over for mennesker og organisationer, der har en anden opfattelse, er der dog et spring. Jeg vil gerne henvise, at hr. Ivar Nørgaard i hvert fald i den fremtidige del af denne debat og i fremtidige debatter om markedspolitik, hvor det jo netop kan være vigtigt, at der er så bred en tilslutning som overhovedet muligt, forsøger at afdæmpe sine angreb på anderledes tænkende en lille smule.

Under sit første indlæg i formiddags udtalte hr. Ivar Nørgaard f. eks., at nu har hr. Anders Andersen igen fremført synspunkter i direkte strid med dette tings markedspolitik. Ja men det er da virkelig hr. Anders Andersens fulde ret. Jeg vil